

OCTOMBRIE

Miercuri

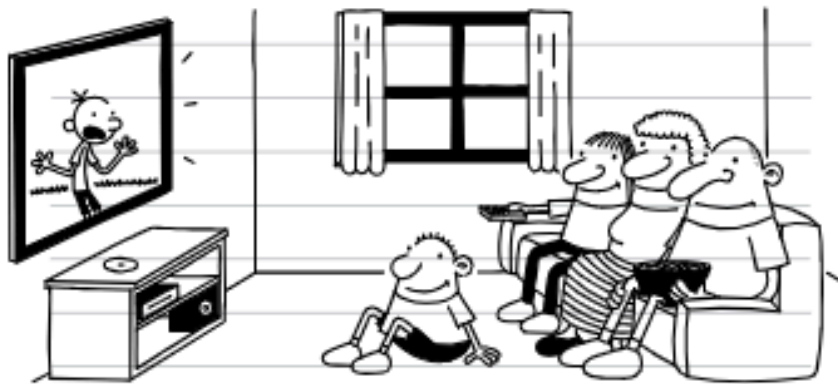
Mereu îmi zic părinții că lumea nu se învârte-n jurul meu, dar câteodată mă întreb dacă nu cumva SE ÎNȘALĂ.

Am văzut mai demult un film despre un tip care e filmat în secret toată viața, pentru o emisiune TV. Tipul e celebru pe tot mapamondul fără măcar să ȘTIE.

Ei bine, după ce-am văzut filmul ăla, am început să mă gândesc că probabil același lucru mi se întâmplă și MIE.

La început mă enerva ideea că viața mea era difuzată fără acordul meu. Apoi mi-am dat seama că, de fapt, ar fi chiar MISTO dacă în fiecare zi milioane de oameni s-ar uita la ce mai fac.

Câteodată mă întreb dacă nu cumva viața mea e prea PLECTISITOARE ca să fie subiectul unei emisiuni TV, așa că inventez din când în când mici momente distractive pentru spectatorii mei.

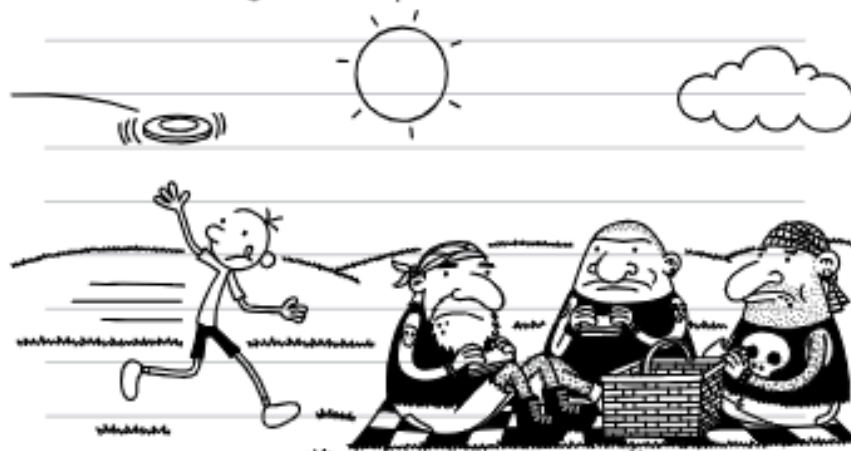
Și mai fac o chestie: din când în când trimit anumite semnale, astfel încât publicul să se poată prinde că eu sunt de fapt conștient de situație.

Dacă viața mea e o emisiune TV, cu siguranță există pauze publicitare. Presupun că le difuzează când sunt la toaletă, așa că mereu ies de-acolo cu o replică studiată.

Câteodată mă întreb însă unde se termină viața mea
ADEVĂRATĂ și unde începe cea REGIZATĂ.
Multe dintre lucrurile care mi se întâmplă sunt atât
de ridicole, încât ajung să mă întreb dacă nu cumva
CINEVA trage sforile pe-acolo.

Dacă, până la urmă, totul e fals, mă-ntreb de ce
n-ar putea MĂCAR să-mi dea din când în când
niște povești mai interesante.

CE ZICEȚI DE: „GREG ÎȘI FACE O PRIETENĂ”?
SAU „GREG ÎȘI IA MOTOCICLETĂ”?
SAU „GREG ÎȘI FACE O PRIETENĂ ȘI ÎȘI IA
ȘI O MOTOCICLETĂ”?

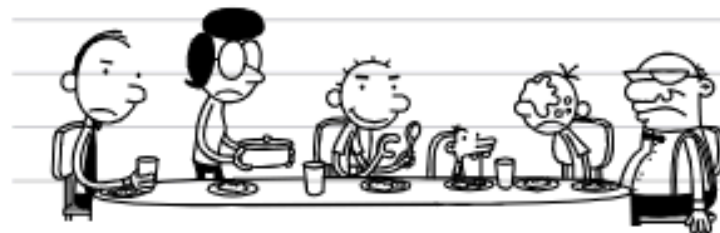
Uneori mă întreb dacă oamenii din viața mea
sunt ceea ce PAR a fi sau sunt, de fapt, niște
ACTORI.

Dacă sunt actori, atunci sper ca băiatul care-l
joacă pe Rowley să primească un premiu, fiindcă se
descurcă de minune să pară un idiot.

Și dacă fratele meu Rodrick e doar un tip care-i
PLĂTIT să se poarte ca un nemernic, atunci îl
văd în cu totul altă lumină.

Cine știe? Poate că în realitate e un tip pe cinste,
cu care mă voi împrieteni cândva.

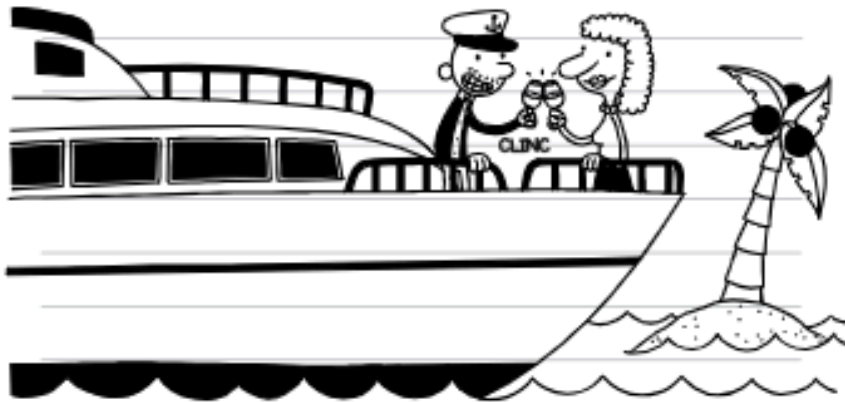
Mai ciudat ar fi ca PĂRINȚII mei să fie actori.

Am făcut o multime de felicitări de Ziua Mamei și a Tatălui de-a lungul anilor. Dacă totul e o minciună, atunci merit să fiu răsplătit pentru tot efortul.

Dacă tot veni vorba de bani, fac pariu că părinții
mei ADEVĂRAȚI s-au aranjat pentru toată
viața, datorită mie.

În orice caz, fac tot ce-mi stă în putere pentru
a mă asigura că o să primesc banii mai târziu. În
majoritatea serialelor există o frază-cheie, pe care
actorii o spun cel puțin o dată pe episod. Așa că
am inventat ȘI EU una, pe care o strecor din
când în când în discuții.

Mai târziu o voi imprima pe toate obiectele
imaginabile și-o să mă îmbogățesc din vânzări.

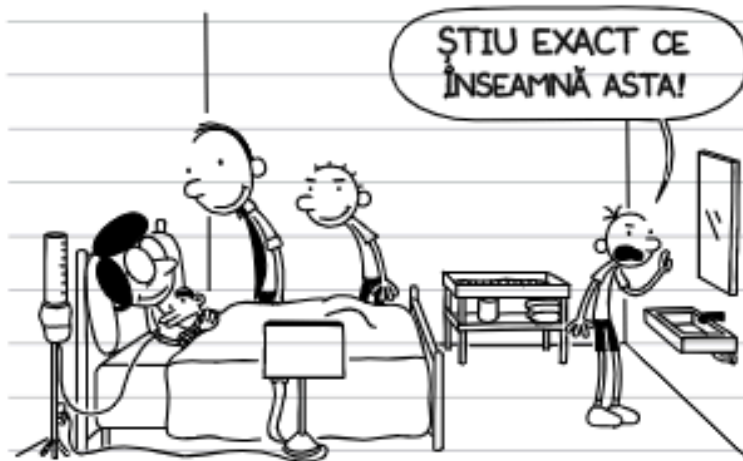

Pot garanta măcar ATĂT: eu nu voi ajunge
niciodată că acele vedete expirate care vând poze cu
autograf când rămân fără bani.

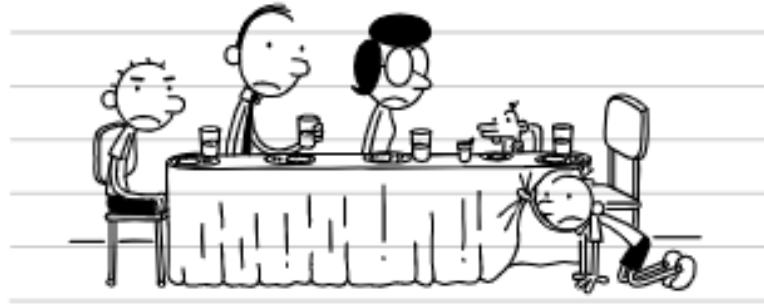
Singurul lucru pe care l-am învățat despre televiziune e că, mai devreme sau mai târziu, orice serial se anulează. Dar în ultimul sezon introduc de obicei un animal sau un copil simpatic care să crească audiența.

Așa că, atunci când s-a născut frățiorul meu, Manny, m-am gândit că vor să mă înlocuiască cu o față nouă.

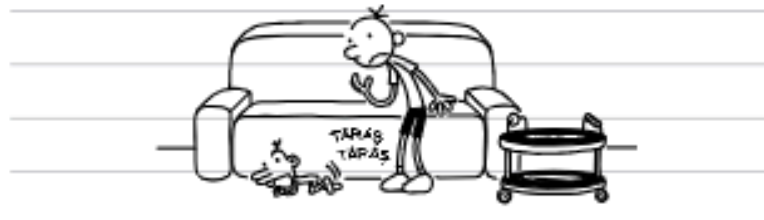

N-am putut să-mi dau seama cum un bebeluș ar putea să fie ACTOR așa, din prima. M-am gândit că Manny poate e o păpușă controlată de la distanță de către un adult.

Am tot încercat să aflu care e adevărul, dar până la momentul actual nu am nicio probă.

Pe măsură ce frățiorul meu creștea, a devenit clar că se deplasează de unul singur. Așa am ajuns să-mi pun problema că Manny ar putea să fie, de fapt, o jucărie cu cheiță ultramodernă sau poate chiar un fel de ROBOT.

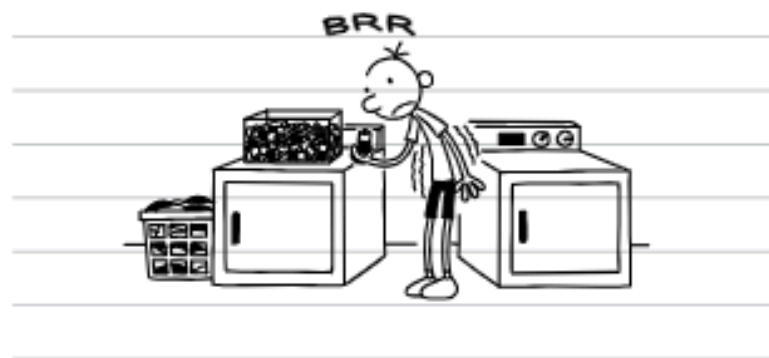

Apoi, m-am gândit că și CEILALȚI erau roboți, asta însemnând că eu eram singura ființă umană din familia mea. Roboții au nevoie de curent ca să se încarce, o explicație posibilă pentru faptul că avem câte două sau trei prize în fiecare cameră din casă.

Asta ar explica și unele dintre lucrurile pe care le zic părinții mei când au impresia că nu îi aud.

Dacă roboții folosesc baterii, asta explică de ce avem atâtea în coșul din spălătorie. Nu sunt sigur unde intră BATERIILE, dar am câteva bănuieli.

Mi-am dat seama că nu există decât o cale să aflu
dacă ai mei sunt cu toții roboți, și anume să încerc
să scurtcircuitez pe cineva. S-a dovedit că tati
fie nu are deloc simțul umorului, fie este un model
rezistent la apă.

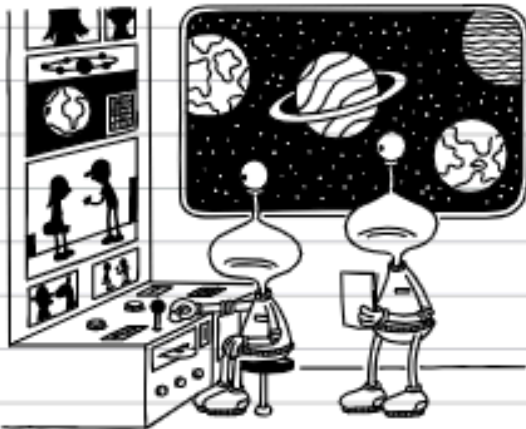
Incidentul ACELA m-a costat o pedeapsă de o
săptămână. Cred că oamenii care îmi urmăresc
serialul s-au distrat pe cinste, dar sigur mi-a
scăzut mult audiența după aceea.

Știu că e posibil să fiu un puști obișnuit, cu o viață normală, iar NU starul unui serial TV. Totuși, s-ar putea să fie CINEVA care să mă urmărească.

La câte planete sunt în univers, pe-acolo pe undeva tot TREBUIE să existe viață inteligentă. Unii oameni zic că, dacă ar exista extraterestri, am vedea peste tot OZN-uri. Eu cred că extraterestrii sunt INTELIGENȚI și că încearcă să păstreze secretul până când va veni momentul potrivit să ne invadeze.

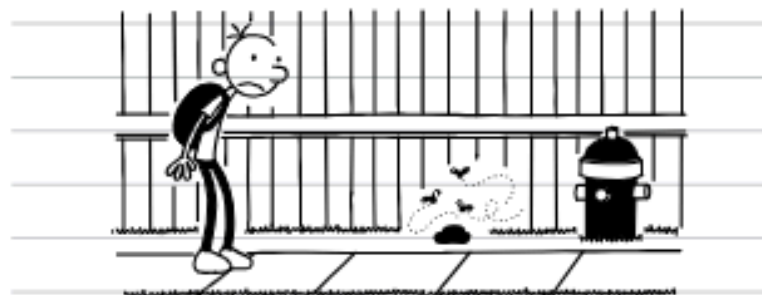
Cred că ne spionează chiar în clipa asta, adunând informații despre felul în care se desfășoară viețile noastre.

Pun pariu că muștele sunt, de fapt, drone în miniatură, care transmit fotografii către navele lor. Nu știu dacă ați văzut vreodată poze cu o muscă de aproape, dar „ochii” lor sunt în mod evident aparate de fotografiat sofisticate.

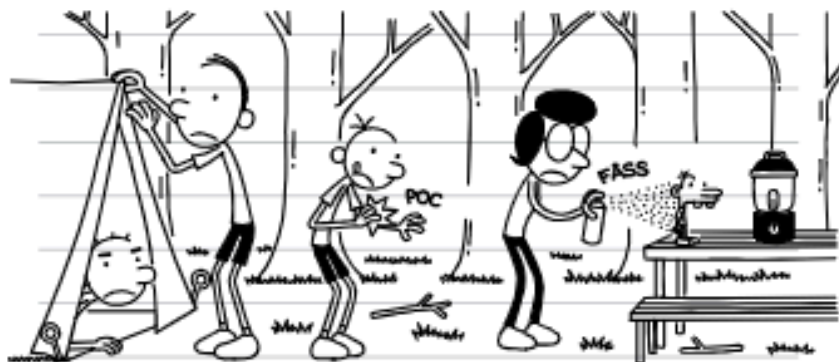
Singura chestie pe care n-o înțeleg este fascinația extraterestrilor pentru rașatul de câine. Presupun că au ei motivele lor.

Am încercat să le explic teoria asta părinților și altor adulți, dar nimeni nu vrea să asculte ce-are de zis un puști. Așa că, de fiecare dată când prind ocazia, le transmit extraterestrilor că sunt de partea lor.

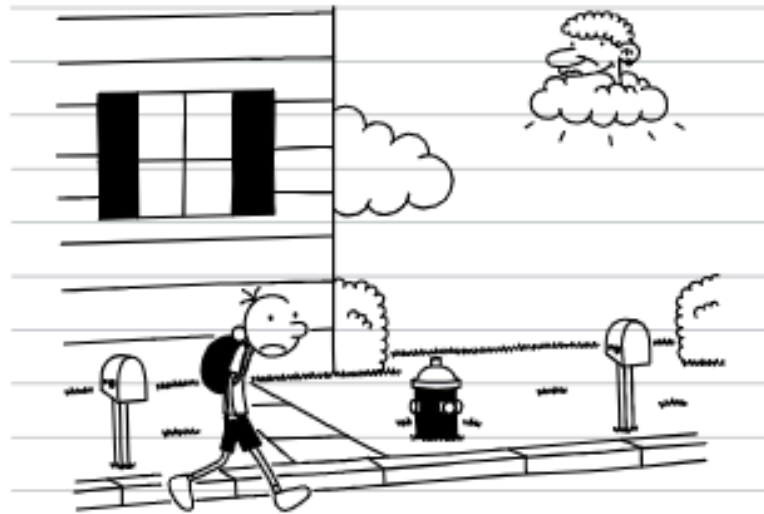

În orice caz, sper că am nimerit-o cu muștele. Dacă JÂNȚĂRII sunt de fapt dronele, cred că ne putem aștepta la o invazie extraterestră în orice clipă.

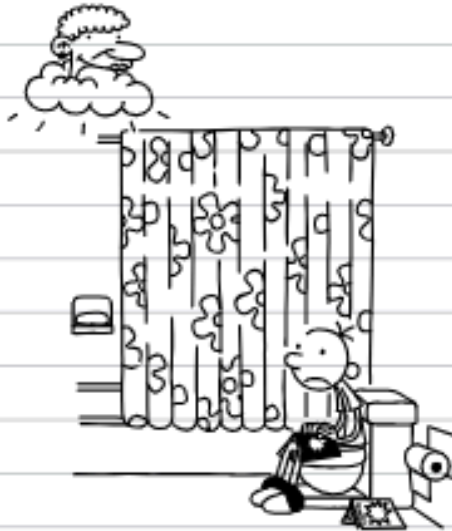

Faza e că MEREU am simțit că cineva, undeva, ține un fel de evidență a vieții mele.

După ce-a murit bunica, mami mi-a spus că buni se uită la mine din cer și că voi fi mereu în siguranță. Cred că e un lucru bun, dar anumite detalii mi se par problematice.

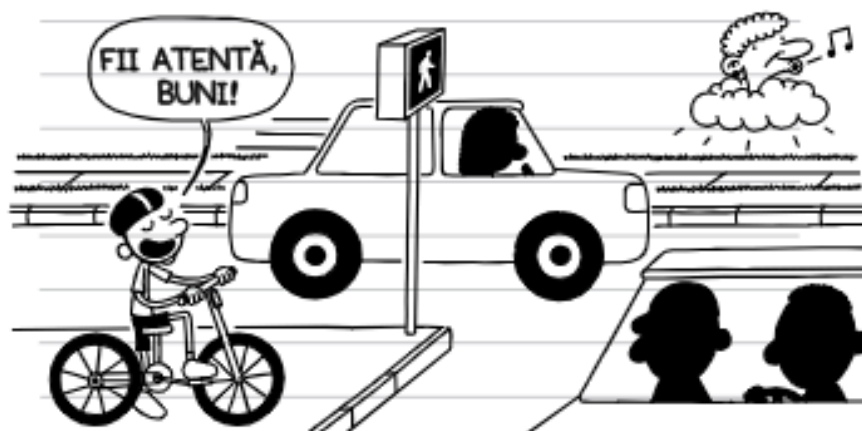
Mi se pare OK dacă buni se uită la mine când mă dau cu skate-ul sau fac ceva în care nu strică să ai o protecție în plus. Dar sunt și momente în care ai nevoie de puțină intimitate.

Ceea ce mă îngrijorează este că, pe vremea când
buni era încă în viață, eu eram deseori obraznic.
Dacă aș fi în locul ei, nu prea mi-ar mai PĂSA
dacă mi s-ar întâmpla ceva.

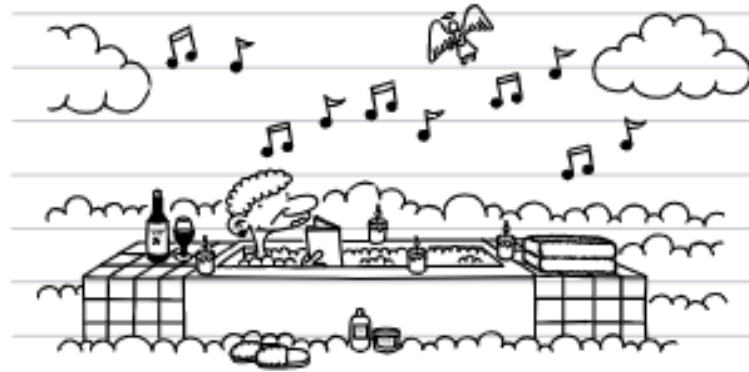
Dacă buni se va face că plouă atunci când traversez strada sau ceva de genul ăsta, n-aș putea spune că o învinovățesc.

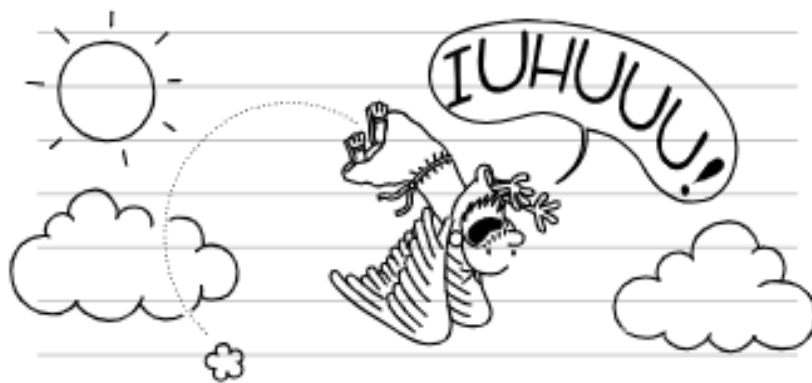
De fapt, mă simt cam PROST dacă buni trebuie să stea cu ochii pe mine non-stop. Toată viața a muncit din greu, chelneriță fiind, așa că și-a câștigat dreptul să se RELAXEZE.

Sper că stă într-o cadă plină cu spumă, acolo
În rai, citindu-și liniștită romanele de dragoste,
și că nu supraveghează în fiecare seară un puști
nerecunoscător care-și face temele.

Vă mai spun doar ATĂT: Dacă o să ajung în rai,
o să-mi petrec tot timpul într-o piscină umplută cu
jeleuri sau o să zbor printre norișori.

În niciun caz nu o să accept să păzesc vreun strănepot pe care nici nu-l cunosc prea bine.

Singura chestie care ar putea face lucrurile mai distractive ar fi dacă aș avea și puterea să-mi pedepsesc urmașii atunci când fac ceva enervant.

De curând, mami mi-a spus că nu numai bunii are grijă de mine de-acolo de sus, ci TOATE rudele noastre care nu mai sunt.

Mai bine nu mi-ar fi spus asta, fiindcă acum mă simt mult mai vinovat ori de câte ori copiez după Alex Aruda la lucrările de control.

Aș vrea să știu la câte generații se aplică faza ASTA. Câteva sute de ani ar fi OK, dar dacă-i vorba de întregul arbore genealogic al familiei, încă de la începuturi, nu știu ce să zic.